Acatist la icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea “Dintr-un lemn”

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea “Dintr-un lemn”:

https://www.academia.edu/43176846/Icoana_f%C4%83c%C4%83toare_de_minuni_a_Maicii_Domnului_de_la_M%C4%83n%C4%83stirea_Dintr_un_lemn_

https://archive.org/details/ic-md-dint-un-lemn

https://www.slideshare.net/steaemy1/ic-md-dint-un-lemn/steaemy1/ic-md-dint-un-lemn

***

La Mănăstirea Dintr-un Lemn (cu hramul Naşterea Maicii Domnului) din județul Vâlcea este cinstită în mod special icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Grabnic ajutătoare” în prima duminică a lunii octombrie.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Cu buchete de gânduri smerite pline de mireasma înțelepciunii să ne apropiem de icoana celei care a născut pe floarea Hristos, care a izgonit de la noi mirosul cel greu al patimilor și ne-a învățat a aduce mireasma cântărilor de: ***Aliluia!***

Icos 1

Din inima stejarului a fost luată icoana ta, fericită Maică și a fost așezată în biserica zidită ție, ca să primești rugăciunile celor din nevoi și să prefaci suspinurile celor mâhniți întru bucurie, ca astfel toți să-ți cânte ție așa:
Bucură-te, dar sfințit luat din stejar;
Bucură-te, pom înțelegător al Raiului;
Bucură-te, carte văzută de ochii îngerești;
Bucură-te, comoară a darurilor Duhului;
Bucură-te, privighetoare a înălțimilor duhovnicești;
Bucură-te, fereastră către Lumina neapropiată;
Bucură-te, vedere a celor mai presus de minte;
Bucură-te, taină a înțelepciunii cerești;
Bucură-te, mireasmă a rugăciunii curate;
Bucură-te, povățuitoare a gândurilor smerite;
Bucură-te, liman prea dorit al înțelepciunii;
Bucură-te, icoană izvorâtoare de minuni;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 2

Voit-ai Preacurată, a dărui poporului bine credincios prea slăvită icoana ta, ca să aducă înaintea ei tămâia neîncetată a rugăciunilor, având împreună rugători pe cetele îngerești care cântă neîncetat: ***Aliluia!***

Icos 2

Ciobanului Radu i-ai descoperit în vis icoana ta și dorința de a zidi ție biserică din stejarul care adăpostea icoana, iar noi la umbra rugăciunii tale adăpostindu-ne de toată furtuna ispitelor, cântăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, luminarea ciobanului smerit;
Bucură-te, arătătoarea voii dumnezeiești;
Bucură-te, adăpost al creștinilor prigoniți;
Bucură-te, îndreptarea celor biruiți de patimi;
Bucură-te, sălaș minunat al darurilor cerești;
Bucură-te, povățuitoare pe calea rugăciunii;
Bucură-te, dăruitoare a gândurilor luminate;
Bucură-te, icoană a înțelepciunii neapropiate;
Bucură-te, bucuria celor care te cinstesc cu credință;

Bucură-te, aflarea celor gârboviți de neputință;
Bucură-te, izbăvitoare din legăturile întristării;
Bucură-te, lumină răsărită în sufletele întunecate;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 3

Izvoare de minuni se revarsă de la icoana ta, Preacurată, umplând de nădejdea mântuirii sufletele cele secate de patimi, ca să aducă ție valurile cântărilor de: ***Aliluia!***

Icos 3

Întinde mâinile tale la rugăciune, Preacurată și oprește norul ispitelor cel ridicat asupra noastră cu fulgerul milostivirii tale, ca să aducem ție cunună de laude dumnezeiești ca acestea:
Bucură-te, bucuria credincioșilor;
Bucură-te, apărătoarea ortodocșilor;
Bucură-te, risipitoarea ispitelor;
Bucură-te, nor cuvântător al slavei;
Bucură-te, oglinda veșniciei;
Bucură-te, icoana Adevărului;
Bucură-te, poarta milostivirii;
Bucură-te, pacea sufletelor;
Bucură-te, lumina Sfinților;
Bucură-te, călăuzitoarea drepților;
Bucură-te, vasul fecioriei;
Bucură-te, casa milostivirii;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 4

Icoana ta cea de lumină izvorâtoare strălucește darul tău peste sufletele cuprinse de întunericul mâhnirii și cheamă pe toți spre urmarea Soarelui dreptății, căruia cu netăcute glasuri îngerii Îi cântă: ***Aliluia!***

Icos 4

Izvor de minuni te înțelegem pe tine, ceea ce ai născut fără sămânță pe Izvorul vieții, înaintea căruia căzând noi, cerem o picătură a milostivirii Sale nesecate și cântăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, împăcarea noastră cu Izvorul vieții;
Bucură-te, bogăție neîmpuținată de daruri cerești;
Bucură-te, icoană vie a înțelepciunii de sus;

Bucură-te, cântec mai presus de orice cântare;
Bucură-te, liman străjuit de pacea lui Hristos;
Bucură-te, sabie de foc ce taie gândurile rele;
Bucură-te, ridicarea poverii celor deznădăjduiți;
Bucură-te, bucuria cea nestricată a credincioșilor;
Bucură-te, hotar de netrecut al desăvârșirii;
Bucură-te, scut nebiruit împotriva păcatului;
Bucură-te, mângâierea grabnică a celor scârbiți;
Bucură-te, secarea lacrimilor celor întristați;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 5
Ca o făclie strălucitoare cu razele minunilor te arăți în sfântă biserica ta, Curată și luminezi mințile cele umbrite de vălul gândurilor rele, ca să dobândească gândul lui Hristos și să strige cu bucurie: ***Aliluia!***

Icos 5
Sub acoperământul rugăciunii tale primește-mă pe mine, cel ce pribegesc pe căile întunecate ale păcatelor și mă arată străin de toată patima omenească, pentru a cânta și eu cu cei care te cinstesc pe tine, unele ca acestea:
Bucură-te, izvor nedeșertat de minuni;
Bucură-te, strălucire duhovnicească a cuvioșilor;
Bucură-te, povățuitoarea celor din primejdii;
Bucură-te, surparea sfaturilor celor viclene;
Bucură-te, liniștea celor tulburați de ispite;
Bucură-te, comoară tainică a Luminii;
Bucură-te, sălaș luminat al slavei cerești;
Bucură-te, zid de apărare al credincioșilor;
Bucură-te, turn nebiruit al ortodocșilor;
Bucură-te, cântarea celor mai presus de trup;
Bucură-te, izvor al rugăciunii curate;
Bucură-te, luminătoarea celor aflați în îndoială;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 6
Pe Cel care S-a pironit pe lemn pentru mântuirea noastră L-ai născut fără sămânță și pe noi, cei care prin blestemul lemnului ne-am osândit, ne-ai împăcat cu Dumnezeu, ca să cântăm fără tăcere: ***Aliluia!***

Icos 6

Oprește valurile ispitelor care se năpustesc asupra mea, ca una care ai născut pe Adâncul milostivirii și poți să scoți din adâncurile multor necazuri, pe cei care pe marea vieții îți cântă unele ca acestea:
Bucură-te, mare a milostivirii dumnezeiești;
Bucură-te, îngrădirea sigură a credincioșilor;
Bucură-te, crinul cel de mare preț din grădina Raiului;
Bucură-te, oglinda întru care S-a închipuit Cuvântul;
Bucură-te, pod ce ne trece la viața veșnică;
Bucură-te, flacără ce arde spinii patimilor;
Bucură-te, piatră a răbdării credincioșilor;
Bucură-te, scut al mântuirii celor greșiți;
Bucură-te, apărătoare tare împotriva vrăjmașilor;
Bucură-te, ajutătoarea celor care te cinstesc;
Bucură-te, masă duhovnicească a sfinților;
Bucură-te, hotar netrecut al înțelepciunii;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 7
Cu untdelemnul rugăciunii tale mângâie sufletele noastre cele rănite de întristare, ca să împletească stihuri de bucurie, cântând Ziditorului a toate: ***Aliluia!***

Icos 7
Liniște dăruiește sufletului meu celui împovărat cu grele păcate, risipind tulburarea gândurilor celor rele, ca fără de osândă să stau întru rugăciune înaintea ta și să cânt cu mulțumire:
Bucură-te, acoperământul slavei cerești;
Bucură-te, povățuitoare spre Soarele dreptății;
Bucură-te, lumina celor din întunericul necazurilor;
Bucură-te, stea călătoare spre Adevăr;
Bucură-te, munte al smereniei înalte;
Bucură-te, cununa preoților cucernici;
Bucură-te, armă nebiruită a monahilor;
Bucură-te, vas plin de mirul înțelepciunii;
Bucură-te, adiere a razelor milostivirii;
Bucură-te, îngrădirea noastră cu arma pocăinței;
Bucură-te, carte nescrisă a tainelor cerești;
Bucură-te, pacea celor împresurați de ispite;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 8

Pe Cel care S-a pironit pe lemn ca să șteargă osânda lemnului neascultării L-ai născut și pe toți ne-ai chemat în cămara milostivirii Tale, dăruindu-ne dumnezeieștile îndurări în cântări de: ***Aliluia!***

Icos 8

Sufletul meu cel împovărat de multele ispite îl stropește cu roua milei tale și mă arată pe mine nebiruit de tirania patimilor, ca să aduc cu inimă curată cântări de bucurie ca acestea:
Bucură-te, apărătoarea noastră în războiul duhovnicesc;
Bucură-te, scăparea celor prigoniți de ispite;
Bucură-te, liman binecuvântat al păcii lui Hristos;
Bucură-te, liniștea celor tulburați de vrăjmași;
Bucură-te, înfruntarea celor cu gând viclean;
Bucură-te, pocăința celor osândiți de păcate;
Bucură-te, bucuria celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, ocrotitoarea celor fără de ajutor;
Bucură-te, cercetarea celor necăjiți;
Bucură-te, bucuria celor aflați prin pocăință;
Bucură-te, scut de apărare împotriva săgeților celui rău;
Bucură-te, cântarea cea de veselie a cetei îngerești;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 9

Întristarea sufletului meu văzându-o, ia aminte Stăpână, la suspinurile inimii mele istovite de gândurile cele negre și strălucește-mi lumina mântuirii, ca să cânt ție: ***Aliluia!***

Icos 9

Cu adevărat mai mult decât toți oamenii am greșit și m-am făcut de urâciune tuturor cu prisosul răutății mele, dar te rog pe tine să acoperi nevrednicia mea și să mă luminezi cu darul tău, ca să cânt:
Bucură-te, ștergerea lacrimilor celor din nevoi;
Bucură-te, cercetarea celor din primejdii;
Bucură-te, ridicarea poverii celor căzuți;
Bucură-te, veselia iubitorilor de înțelepciune;
Bucură-te, grădină a Raiului împodobită cu daruri cerești;
Bucură-te, odihna minților rugătoare;
Bucură-te, vederea tainelor Luminii;
Bucură-te, mărgăritar al pocăinței;
Bucură-te, liniștea celor tulburați;

Bucură-te, pacea celor din primejdii;
Bucură-te, fereastră către Lumina neaspusă;
Bucură-te, cheie ce descuie cămara inimilor;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 10
Pe Cel care a zdrobit stăpânirea morții L-ai născut fără durere, ca să ridice durerile oamenilor osândiți pentru neascultare și să cântăm ție cu bucurie: ***Aliluia!***

Icos 10
Pe Cel pe care L-ai purtat în brațele tale ca o Maică roagă-L neîncetat, ca să ne izbăvească pe noi din tirania vrăjmașilor noștri și să-ți cântăm cu gând smerit:
Bucură-te, povățuitoarea noastră către Adevăr;
Bucură-te, lumina celor din întunericul acestei vieți;
Bucură-te, stea călătoare către pământul mântuirii;
Bucură-te, comoară a tainelor duhovnicești;
Bucură-te, stricarea blestemului celor întâi căzuți;
Bucură-te, naștere binecuvântată a Vieții;
Bucură-te, dezlegarea celor ținuți în întristare;
Bucură-te, carte nescrisă a înțelepciunii de sus;
Bucură-te, lumină înfricoșătoare privirii omenești;
Bucură-te, soare ce se odihnește pe vârfurile duhovnicești;
Bucură-te, altar prea sfințit înconjurat de cetele îngerești;
Bucură-te, pod ce ne trece marea ispitelor;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 11
Biserica ta se veselește purtând întru sine ca o comoară de mare preț cinstită icoana ta care varsă râuri de minuni celor care cu credință se roagă înaintea ei și strigă Domnului cu mulțumire: ***Aliluia!***

Icos 11
Din pântecele tău a răsărit Cel care dă viață în pântece pruncilor și care pântecele iadului a tăiat, slobozind pe Adam cu cei care așteptau acolo venirea Sa, iar noi, cei ținuți în pântecele păcatului, strigăm către tine să ne ajuți și îți aducem laude ca acestea:
Bucură-te, nădejde nebiruită la judecata noastră;
Bucură-te, că îmblânzești mânia Dreptului Judecător;
Bucură-te, că nu ne lași în mâinile vrăjmașilor nevăzuți;
Bucură-te, că rușinezi urzelile urâtorului de mântuire;

Bucură-te, că risipești tulburările celor răniți de răutate;
Bucură-te, că tămăduiești rănile păcatelor noastre;
Bucură-te, că ne povățuiești către lumina mântuirii;
Bucură-te, că tai mrejele păcatelor noastre;
Bucură-te, că mângâi sufletele întristate;
Bucură-te, că ești apărătoare celor disprețuiți;
Bucură-te, că ne înveți smerita cugetare;
Bucură-te, că ne dai răbdare în necazuri;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 12
Mrejele patimilor mele le risipește Curată, cu puterea rugăciunii tale și mă arată nebiruit în lupta cea duhovnicească împotriva celui rău, ca să ajung la lumina păcii și să cânt: ***Aliluia!***

Icos 12
Nu se pricepe nici o minte a lăuda milostivirea ta cea negrăită pentru mântuirea neamului nostru, căci în toată vremea lucrezi minuni spre slobozirea noastră de sub puterea duhurilor întunericului și primești din nevrednicele noastre guri laude ca acestea:
Bucură-te, mare nesecată a îndurărilor;
Bucură-te, mângâierea celor scârbiți;
Bucură-te, îmblânzirea celor neînduplecați;
Bucură-te, risipitoarea curselor diavolești;
Bucură-te, înțelepțirea tainică a rugătorilor tăi;
Bucură-te, pahar de taină al milostivirii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, rușinarea celor vicleni;
Bucură-te, temelie a smeritei cugetări;
Bucură-te, adăpostirea celor prigoniți;
Bucură-te, fântână a pocăinței călătorilor prin viață;
Bucură-te, îmbrățișarea celor întorși la Lumină;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

Condac 13 (de 3 ori)
O, Maică prea lăudată, care ai binevoit a ridica povara necazurilor noastre și a ne mijloci nouă mântuire, dă-ne ajutor mai ales în ceasul sfârșitului nostru, ca să scăpăm de toată tulburarea celui rău și să cântăm ție cu mulțumire: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icos 1

Din inima stejarului a fost luată icoana ta, fericită Maică și a fost așezată în biserica zidită ție, ca să primești rugăciunile celor din nevoi și să prefaci suspinurile celor mâhniți întru bucurie, ca astfel toți să-ți cânte ție așa:
Bucură-te, dar sfințit luat din stejar;
Bucură-te, pom înțelegător al Raiului;
Bucură-te, carte văzută de ochii îngerești;
Bucură-te, comoară a darurilor Duhului;
Bucură-te, privighetoare a înălțimilor duhovnicești;
Bucură-te, fereastră către Lumina neapropiată;
Bucură-te, vedere a celor mai presus de minte;
Bucură-te, taină a înțelepciunii cerești;
Bucură-te, mireasmă a rugăciunii curate;
Bucură-te, povățuitoare a gândurilor smerite;
Bucură-te, liman prea dorit al înțelepciunii;
Bucură-te, icoană izvorâtoare de minuni;
Bucură-te, Maica Domnului, Născătoare a Pomului vieții!

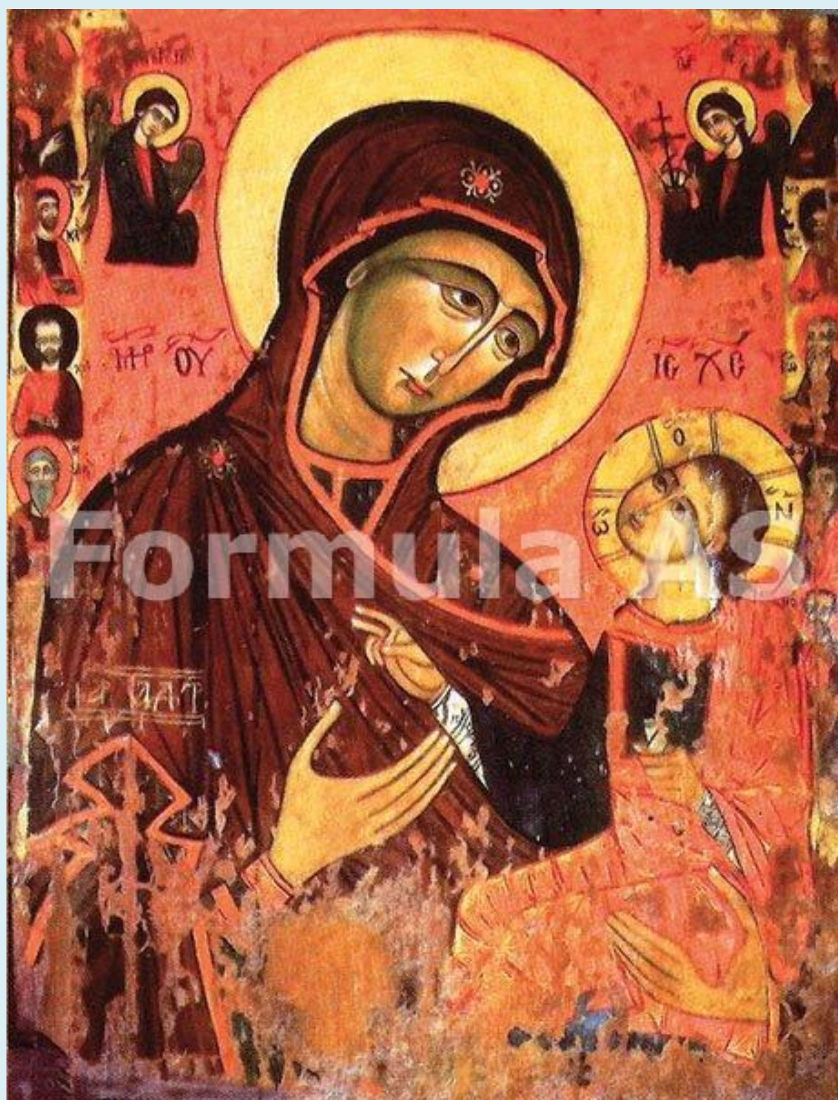
Condac 1

Cu buchete de gânduri smerite pline de mireasma înțelepciunii să ne apropiem de icoana celei care a născut pe floarea Hristos, care a izgonit de la noi mirosul cel greu al patimilor și ne-a învățat a aduce mireasma cântărilor de: ***Aliluia!***
Sursa:

https://babylenuta.blogspot.com/2015/11/acatist-la-icoana-maicii-domnului-dintr.html

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/05/27/acatistul-icoanei-maicii-domnului-de-la-manastirea-dintr-un-lemn-valcea-praznuita-in-prima-duminica-a-lunii-octombrie/

Cristian Curte - Maica Domnului de la Mânăstirea Dintr-un lemn - Istoria unei icoane mare făcătoare de minuni

Tradiţia spune că Sfântul apostol şi evanghelist Luca a pictat mai multe icoane ale Maicii Domnului, pe care a cunoscut-o cât încă trăia. Aceste icoane au fost apoi copiate de mai multe ori. Despre icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mânăstirea Dintr-un lemn se spune că este una dintre aceste copii, pictate în urmă cu mai bine de 1500 de ani.

Pictorul evanghelist

După ce Domnul s-a înălţat la ceruri, cea mai de preţ făptură de pe pământ a rămas Maica Lui, Fecioara Maria. Apostolii au iubit-o şi au ascultat-o până în ultimele

clipe, iar creştinii au cinstit-o pentru sfinţenia ei şi pentru că-L născuse şi crescuse pe Fiul lui Dumnezeu. Şi ca să-şi ostoiască dorul de ea, au cerut să i se facă portretul, pictat de unul dintre cei mai apropiaţi ucenici. Aşa a ajuns Sfântul evanghelist Luca, singurul dintre apostoli care era şi pictor, să o zugrăvească pe Maica Domnului, în mai multe icoane.

De-a lungul timpului, ele au fost copiate de mai multe ori, iar câteva dintre aceste cópii au străbătut veacurile şi au ajuns până la noi.

André Gabar, un reputat istoric al artei, consideră că icoana făcătoare de minuni de la Mânăstirea Dintr-un lemn este una din aceste copii. Tradiţia spune că ea a fost pictată în veacul al patrulea, în Mânăstirea Theothokos din Grecia, după originalul zugrăvit chiar de mâna apostolului. Din Grecia, icoana Maicii Domnului a ajuns, nu se ştie cum, după veacuri de peregrinări în Ţara Românească la poalele Carpaţilor, unde a fost ascunsă în scorbura unui stejar, de teama cotropitorilor. Va fi nevoie de o lucrare dumnezeiască pentru ca ea să iasă din nou la lumină.

Biserica din vis

Primăvara venise mai devreme anul acela. Soarele zbicise pământul reavăn, iar vârfurile de iarbă mijeau de acum de sub stratul gros de frunze putrede. Era cald şi umed, vreme prilenică jivinelor care ieşeau din vizuini după iarna ce le ţinuse legate.

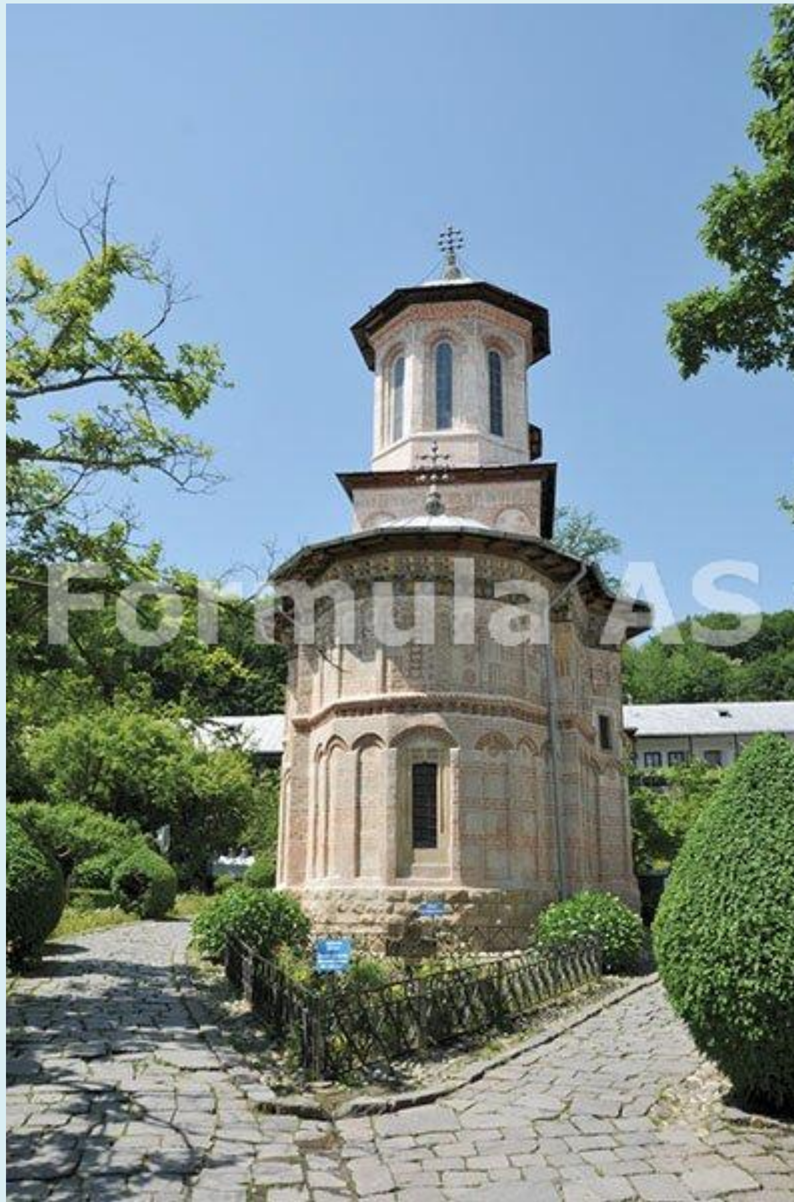
Radu, un cioban din zona muntoasă a Vâlcei, îşi scosese oile să pască prin pădure. Nu le mai putea ţine în bătătură, că se bolânziseră de atâta stat şi nici nu prea avea ce să le pună în iesle. Se tot ruga în fiece dimineaţă Maicii Domnului, să-l izbăvească în ce fel ştie ea, ca să nu fie silit să meargă iar la boier, cu mâna întinsă, după un vălătuc de fân. Mai bine să alerge la Domnul, decât la oameni. Cu gândurile astea frământate în inimă şi presărate de câte o rugăciune, se lungi la poala unui stejar uriaş, care umbrea cu trunchiul lui gros o poieniţă.

Se gândi din nou la Maica Domnului şi-şi simţi inima prinsă de o bucurie lină, care-l alunecă repede într-un somn din care se încropi un vis.

Se făcea, nu ştia nici el cum, că stă în faţa Preacuratei. Ghicise că e Maica Domnului, după focul duios pe care i-l stârnise în inimă. Nu-i vedea bine faţa, căci era învelită în lumină, dar i-a auzit cu limpezime glasul, care i-a răsunat înlăuntru, de parcă i-ar fi grăit sufletului:

- "Radule, scoală şi taie acest copac şi-mi fă biserică, iară eu îţi voi fi ajutătoarea ta".

S-a trezit repede, de parcă întâlnirea fusese aievea.

Biserica de zid a Mânăstirii Dintr-un lemn

Câteva clipe a stat buimac, privind fărâma de cer albastru, care se iţea printre frunze. Nu-i venea să creadă în făptura din vis. Cum să i se arate Maica Domnului tocmai lui, un păcătos? Se aşeză în genunchi, pe pământul gol, îşi dădu de pe creştet cuşma şi se afundă în rugăciune. Aţipi din nou, iar visul se repetă. Era Maica Domnului, asta i se vădi acum limpede, doar că de data aceasta, glasul ei suna

parcă mai poruncitor, cu o undă de mâhnire pentru necredinţa lui. Când se trezi, la fel de repede îndoiala i se risipise ca fumul luat de vânt. Sări în picioare, îşi căută barda şi izbi scurt la rădăcina stejarului. La prima lovitură, scoarţa prinse să se crape, lăsând să se ivească adâncimea neagră a unei scorburi.

Undeva, în străfundul ei, zări licărul unor culori pale. Îşi făcu loc cu barda şi atunci borta se lărgi, iar ceea ce văzu îl umplu de uimire. În faţa lui, prinsă în inima stejarului, se afla o icoană măreaţă a Maicii lui Dumnezeu. Era aidoma chipului din vis - prelung şi lin, parcă adumbrit de o tristeţe nelimpezită încă. În braţe, pruncul Iisus zâmbea şi întindea spre Preacurata mâna dreaptă, a binecuvântare. Radu se prăbuşi în genunchi şi începu să murmure cuvintele Acatistului.

A doua zi a venit cu mulţi săteni la stejar. Au lărgit scorbura cu topoarele şi au scos icoana, care parcă strălucea de lumină. Apoi, cu părintele cântând şi cu prapuri în frunte, au dus-o într-un alai până la biserica din sat, unde femeile au privegheat toată seara. Doar că, spre dimineaţă, când au venit din nou în sfântul lăcaş, icoana Precistei nu mai era.

Lui Radu i-a dat atunci prin minte să fugă din nou la stejar. Doar Măicuţa îi grăise limpede că vrea o biserică făurită din lemn chiar acolo, în locul bătrânului arbore. De bună seamă că greşiseră mutând icoana. Aşa şi era.

A găsit-o tot în scorbură, stând mândră şi dreaptă, de parcă cineva nevăzut o luase şi o aşezase la loc, cu mare grijă.

Atunci, pentru tot satul a fost limpede: Maica Domnului vrea sfânt lăcaş pe locul în care-i apăruse ciobanului Radu în vis. Şi aşa au făcut.

Au durat o bisericuţă mică, doar din lemnul stejarului tăiat. Şi în ea au aşezat icoana Preacuratei, să le fie alean şi tămadă, atât trupului, cât şi sufletului. Apoi, în jurul ei s-au strâns monahii, să-i facă un cocon de rugă şi să se împărtăşească de darurile ei minunate.

Boierul Preda Brâncoveanu, bunicul Sfântului Constantin Brâncoveanu, a adăugat la smerita ctitorie a ţăranilor o frumoasă biserică de piatră şi chilii, ridicând astfel mânăstirea de astăzi, care încă poartă numele primului lăcaş - Dintr-un lemn.

Palatul lui Constantin Brâncoveanu de la Mânăstirea Dintr-un lemn

Când vii la Mânăstirea Dintr-un lemn, după ce laşi în urmă drumul de la intrare, străjuit de sălcii pletoase, apoi prima curte a lavrei, plină de flori, pătrunzi în ctitoria lui Preda Brâncoveanu, bunicul lui Constantin, domnul martir. Chiliile albe, cu cerdac, strâng ca într-un căuş lăcaşul zidit din piatră şi cărămidă: o biserică zveltă, "încondeiată" cu arcade, potopită de un lan de verdeaţă, care se revarsă de pretutindeni. La dreapta e palatul brâncoveanului, locul în care stătea uneori pentru a-şi căta de suflet, o casă aşezată şi largă, cu încăperi înalte şi fresce străvechi, din care te privesc duios chipuri de sfinţi. Un loc de rugă.

Dar nu palatul îl caută astăzi miile de oameni care se revarsă către mânăstire, ci vecinătatea caldă a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului. O vezi de când intri în biserica de piatră. Sfântul lăcaş e plin de ea. Nu găseşti nici un colţ în care să nu fii învăluit de dragostea ei. Te ocroteşte chiar şi în ungherele cele mai ascunse, chiar şi acolo unde nu o zăreşti, ci o simţi. Icoana făcătoare de minuni e inima bisericii şi sufletul mânăstirii.

Maicile respiră prin ea şi de la ea se hrănesc, laolaltă cu pelerinii. Când am zărit-o pentru prima dată, m-a strivit cu... tristeţea ei. Privirea Maicii Domnului e plină de iubirea pruncului adorat, dar şi de presimţirea tragediei ce va veni. Îşi priveşte fiul topită de dragoste, dar şi de durerea patimilor cărora le va fi supus. Maica lui Iisus ştie ce va urma, iar acest amestec de bucurie şi de durere îi dă icoanei o trăire uriaşă. Demnă şi măreaţă, în acelaşi timp.

Mă aşez în strana din faţa ei, strana în care stăteau marii boieri, domnii ţării şi doamnele lor. Aici, chiar unde sunt acum, s-a întâmplat una din cele mai înfricoşătoare minuni ale Ortodoxiei. Una care brăzdează istoria icoanei ca un fir roşu şi sfânt.

Totul s-a petrecut pe 15 august, în anul 1714. Vodă Constantin Brâncoveanu era închis de cinci luni la Constantinopol, împreună cu copiii săi. Închis şi torturat amarnic. Şi pentru asta nu erau vinovaţi doar osmanlâii, ci şi stolnicul Constantin Cantacuzino, care împreună cu fiul său, Ştefan, uneltise mereu pentru a pune mâna pe domnie. În tot timpul cât Vodă Brâncoveanu, care le era rudă de sânge, fusese închis, ei plătiseră peşcheşuri grase, ca să fie siguri că domnul ţării nu va mai vedea lumina zilei.

La toate acestea fusese părtaşă şi Păuna Cantacuzino, soţia lui Ştefan, care se dorise cu orice preţ mare doamnă şi-şi împinsese soţul spre fărădelegi. Acum, venise şi ea la Mânăstirea Dintr-un lemn, ca să ia parte la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Străbătuse aleile în haine cernite, aşezându-se, apoi, după cum povesteşte tradiţia, chiar în strana din faţa icoanei Preacuratei, pe locul în care stau eu acum.

Cum a îndrăznit să o facă este greu de înţeles, purtând în spate groaznica trădare a brâncovenilor, schingiuiţi de vii în temniţele turceşti.

Limpede este că în sufletul ei hain ceva s-a întâmplat, căci la sfârşitul slujbei, a început deodată să ţipe sfâşietor, smulgându-şi hainele de pe ea.

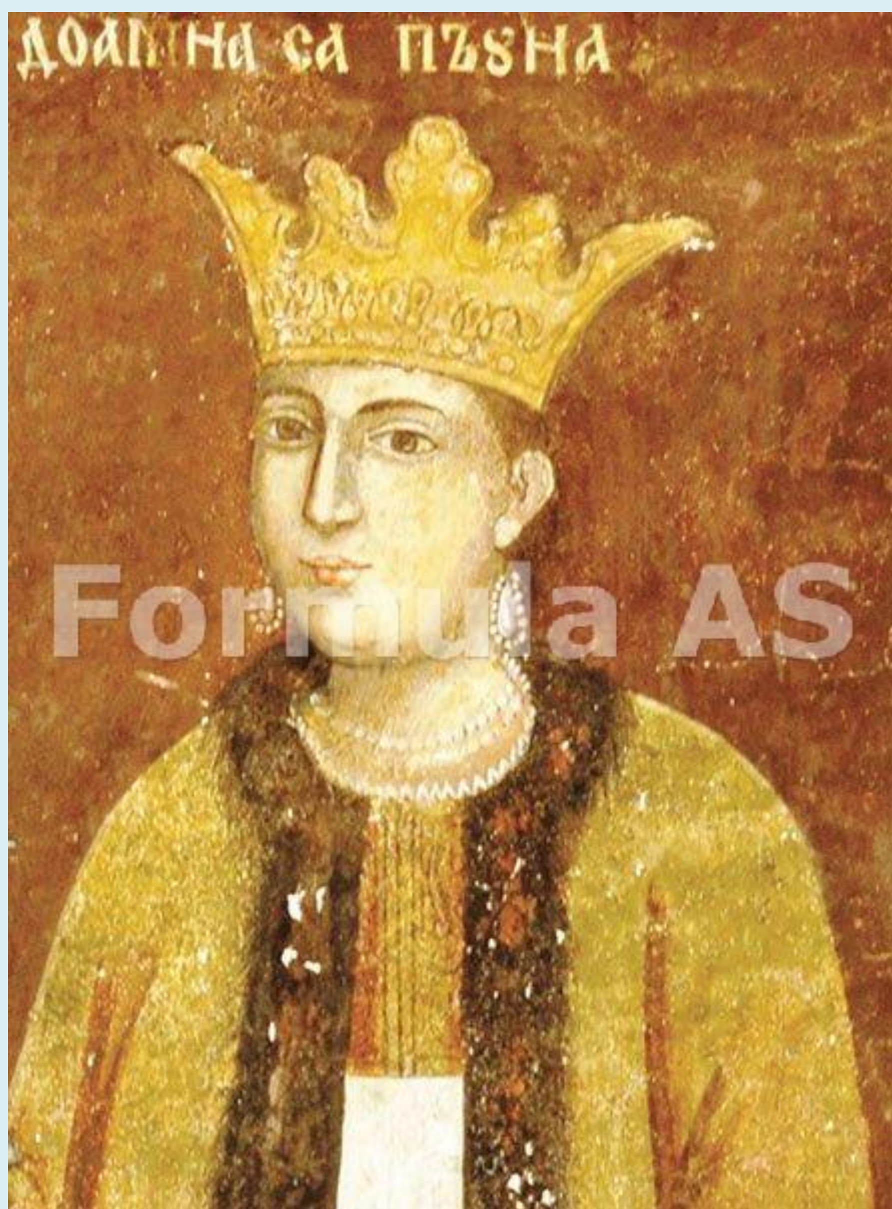
Trădătorii Brâncovenilor - Ştefan şi doamna sa, Păuna Cantacuzino

Maicile aveau să povestească despre cum a gemut şi s-a zbătut ca un animal rănit, până când avea să cadă într-un leşin. Când şi-a revenit, doamna Păuna a povestit înfricoşată cum spre sfârşitul Liturghiei, icoana Maicii Domnului s-a făcut străvezie, iar ea a putut vedea ca printr-o fereastră cum turcii i-au tăiat, la Constantinopol, pe Vodă Constantin Brâncoveanu, împreună cu cei cinci copii ai săi. Rând pe rând, capetele osândiţilor cădeau sub securea călăului, iar ea fusese silită de Preasfânta Maică a lui Dumnezeu să vadă în amănunt tot supliciul.

După execuţia brâncovenilor, care (s-a aflat mai apoi) se petrecuse chiar la ceasul vedeniei din biserică, la mânăstire a venit şi soţul Păunei, Ştefan Cantacuzino. Tur-

bat de furie, a acuzat-o pe stareţa mânăstirii, maica Olimpiada, de vrăjitorie şi a pus să fie zidită de vie, iar slujnica ei să fie atârnată în ştreang.

Dar sângele nevinovat nu a stat nerăzbunat. La doi ani de la această cumplită vedenie, atât Ştefan Cantacuzino, cât şi tatăl său, stolnicul Constantin, aveau să sfârşească sugrumaţi de turci, la Adrianopole.

Doamna Păuna cea lacomă de putere, care a avut vedenia martiriului Brâncovenilor în icoana Maicii Domnului

Nicolae e mic. Merge spre icoana Maicii Domnului şontâc, aşa cum păşesc pruncii, târând după el un crin. E unul din copiii dăruiţi de Preacurata, veniţi pe lume doar după ce părinţii s-au rugat fierbinte în faţa icoanei, ca să-l poată zămisli.

Şi, de când a venit pe lume, tatăl şi mama vin în fiecare lună la mânăstire şi-i aduc Maicii Domnului un crin - semn de iubire şi recunoştinţă.

"Părinţii lui Nicolae s-au rugat mult în faţa icoanei făcătoare de minuni, pentru a primi un prunc. După ce doamna a rămas însărcinată, au hotărât să vină în fiecare lună la mânăstire, pentru a-i mulţumi Măicuţei.

Şi nu e singurul caz când icoana a făcut minuni. Noi nu le ştim pe toate. Vin mulţi oameni cu necazuri şi cad în faţa ei. Îi vezi apăsaţi, unii plâng, alţii se roagă tăcuţi, dar noi nu îndrăznim să le tulburăm rugăciunea şi nu îi întrebăm ce au pe suflet. Dar, uneori, se întâmplă să ne spună chiar ei cum i-a ajutat Preacurata în chip minunat".

Vorbesc de aproape un ceas cu două măicuţe, Mihaela şi Filofteia. Două chipuri ale bunăvoinţei şi răbdării, care mă ajută să cobor pe firul minunilor săvârşite de Preacurata la Mânăstirea Dintr-un lemn. Le ştiu de mulţi ani şi mă minunez cum de timpul nu li s-a aşezat pe chip. E ceva în sufletul lor, o lumină aşternută pe faţă de rugăciune şi de contemplarea icoanei sfinte, pe care o văd zi de zi.

***

"Noi ştim un colonel de aviaţie a cărui soţie, care era din sat cu mine, a intrat în comă, pe timpul eclipsei de acum câţiva ani. S-a întâmplat deodată, fără să fie bolnavă de ceva foarte grav. Pur şi simplu a căzut la pat şi a fost dusă la spital, unde a rămas în comă timp de aproape trei luni.

Când şi-a revenit, a povestit un fapt cutremurător. A spus că din toată perioada cât a fost în comă nu-şi mai aminteşte nimic, cu excepţia momentului dinaintea trezirii.

Atunci s-a văzut în Mânăstirea Dintr-un lemn, iar în faţa ei se afla icoana Maicii Domnului, cu o lumânare aprinsă înainte. Şi, dintr-o dată, Preacurata i-a vorbit din icoană, spunându-i: «Hai, trezeşte-te. Trebuie să revii printre ai tăi!». Şi în clipa următoare s-a şi trezit din comă".

***

Măicuţa Tecla este ghidul mânăstirii şi îşi aminteşte şi ea de o minune cutremurătoare: "Ştiu de la maicile din mânăstire de povestea unui inginer care lucra la noi şi a cărui mamă s-a îmbolnăvit de cancer. Era într-un stadiu foarte grav, doctorii nu-i mai dădeau nicio şansă. Aşa că a luat-o din spital şi a adus-o la mânăstire. Aici s-a rugat la icoana Maicii Domnului care i-a împlinit credinţa: mama domnului inginer nu a murit, trăieşte şi astăzi".

Ultima ispitire

Maica stavroforă Emanuela Oprea, stareţa Mânăstirii Dintr-un lemn

Totul a început în anul 2002, când icoanei i-a fost scoasă ferecătura de argint. Maicile s-au apropiat de ea cu sfială şi cutremur. Pentru prima dată după aproape două veacuri, aveau să-i vadă Preacuratei nu numai faţa, ci şi veşmintele. S-o vadă în toată splendoarea ei, aşa cum o văzuse Radu ciobanul, în dimineaţa în care o descoperise.

S-a strâns toată obştea, a venit de la Vâlcea chiar Înalt Preasfinţitul Gherasim, arhiepiscopul Râmnicului şi împreună i-au îndepărtat platoşa de argint, în care icoana stătuse înzăoată ca un cavaler medieval. Chipul Maicii Domnului era luminos şi senin, dar restul icoanei era înnegrit. Au luat atunci hotărârea de a o restaura.

Doar că echipa de experţi a dorit să o ia la Bucureşti, în atelierele lor specializate în restaurări. Obştea a murmurat şi s-a împotrivit. Cum să le lase Măicuţa singure pe ele? Cum să o lase să plece? Aşa că au amenajat în mânăstire un atelier de restaurare, care avea toate dotările. Iar Preacurata le-a dat un semn că doreşte să se lase în mâinile specialiştilor.

Maica stareţă Emanuela Oprea îşi aminteşte bine. "Am adus la mânăstire o echipă de experţi în restaurare, care au constatat că icoana era atacată de dăunători. Dar ei nu se lăsau văzuţi. Toată munca părea în zadar. Dar într-o zi, în timp ce ei cercetau icoana, încercând să afle cauza înnegririi lemnului, s-a petrecut o minune. Eu aşa aş îndrăzni să o numesc. Când experţii analizau lemnul, o vietate micuţă a ieşit brusc din el, un cariu. Restauratorii mi-au spus mai apoi că aşa ceva nu li se întâmplase niciodată de-a lungul vieţii, pentru că dăunătorii stau tot timpul ascunşi în lemn şi nu pot fi extraşi decât prin procedee complicate. Dar, de data aceasta, nu a fost nevoie să facă nimic. Domnul le-a scos la lumină micuţa insectă care distrugea icoana".

Dar încercările nu luaseră sfârşit. După restaurare, icoana a fost adusă în biserică. Strălucea de frumuseţe! Chipul Maicii Domnului era mai luminos ca niciodată, iar veşmintele puteau fi văzute acum în toată splendoarea lor bizantină. Obştea a trăit într-un iureş de bucurie acele zile. Apoi, ca un trăsnet, a venit ispitirea.

Încet, ca şi cum un nor nevăzut se ridicase deasupra Preacuratei, icoana a început să se întunece. La început a fost doar o umbră, care a prins să se întindă şi să se înnegrească de la o zi la alta. Obştea a împietrit. Pentru măicuţe, care respirau şi trăiau prin icoană, a fost o lovitură dată în adâncul inimii. Greşiseră cu ceva? Le pedepsea Maica Domnului pentru vreo vină pe care nu o ştiau? Parcă vrăjmaşul le luase şi bucuria, şi sporul rugăciunii.

Nimeni nu ştia ce se întâmplă. Chipul Preacuratei, altădată luminos, era acum din ce în ce mai negru. Aşa ceva nu se mai întâmplase niciodată în toată istoria lavrei. Mânăstirea Dintr-un lemn se surpa dinlăuntru, căci icoana fusese temelia pe care se construise totul - zidurile şi viaţa monahală.

"Eu nu ştiam ce să mă mai fac. Nopţile îmi erau fără somn, iar zilele fără linişte. Mă gândeam, pentru că sunt stareţă, că noi i-am greşit cu ceva Maicii Domnului, iar ea ne mustră acum. În cele din urmă, i-am chemat din nou pe restauratori. Au analizat icoana şi au spus că, de data aceasta, va trebui să o ia la Bucureşti, pentru că a fost atacată de o ciupercă şi va trebui iradiată pentru a fi dezinfectată. Au spus că o duc la Institutul de Fizică Atomică".

Renaşterea

Bisericuţa veche, cioplită dintr-un singur stejar

Ascult povestea maicii stareţe, căreia îi tremură vocea amintindu-şi de cele întâmplate atunci. Pe întreaga obşte vestea a căzut ca un trăsnet. Icoana părăsea mânăstirea pentru prima dată, în sute de ani. A fost ca şi cum sufletele călugăriţelor ar fi plecat în pribegie, lăsându-le trupurile acasă. Îmi închipui cum au luat icoana, cum au plâns-o la plecare, cum au însoţit-o cu gândul şi cu rugăciunile.

Dar maica stareţă Emanuela n-a lăsat icoana Maicii Domnului singură. Nu putea, nu se putea despărţi de ea, dacă s-ar fi întâmplat ceva cu icoana, mânăstirea n-ar mai fi avut nici un rost. Aşa că a fost alături de Maica Domnului, pas cu pas. A plecat cu ea, în bejenie, la Bucureşti. Iar când icoana a fost supusă iradierii, a înnoptat în maşină, lângă locul în care icoana urma să fie iradiată, rugându-se necontenit. "M-am gândit tot timpul: «Doamne, dacă o să mi-o oprească la Bucureşti? Dacă rămânem fără Măicuţa?». Aşa că am stat mereu lângă ea, rugându-mă".

Când procedura a fost încheiată şi maica stareţă a primit icoana în braţe, cu "infecţia" alungată din trupul ei, a crezut că o să moară de bucurie. Plângea şi râdea, cu lacrimile şiroind pe obraji.

"Am luat icoana cu grijă şi am pornit spre mânăstire. Maicile ştiau deja că vin, aşa că ne-au făcut o surpriză. Am ajuns noaptea. Era întuneric deplin, dar când ne-am apropiat de mânăstire, am văzut-o îmbrăcată în lumină. Mii de pelerini cu lumânări în mâini erau presăraţi de la intrarea în incintă şi până în biserică. Era lumină ca la Înviere, iar noi ne simţeam ca ridicate din morţi. Am fost toate atât de fericite că Măicuţa s-a întors acasă... Şi, de atunci, nu a mai plecat dintre noi nici o clipă".

Foto: Claudiu Târziu

Sursa:
http://arhiva.formula-as.ro/2014/1121/spiritualitate-39/maica-domnului-de-la-manastirea-dintr-un-lemn-istoria-unei-icoane-mare-facatoare-de-minuni-17850